

„Laat einde van een vakantie" in Nieuwe Rotterdamse Courant (28 januari 1957)

Légende: Op 28 januari 1957 levert het liberale dagblad Nieuwe Rotterdamse Courant commentaar op de inzet van de conferentie van Ministers van Buitenlandse Zaken van de zes lidstaten, gehouden op 26, 27 en 28 januari te Brussel, en vraagt het Nederlandse Parlement om van zijn prioriteiten blijk te geven.

Source: Nieuwe Rotterdamse Courant. 28.01.1957. Rotterdam. "Laat einde van een vakantie".

Copyright: (c) NRC Handelsblad
Nieuwe Rotterdamse Courant, 1971

URL:

http://www.cvce.eu/obj/laat_einde_van_een_vakantie_in_nieuwe_rotterdamse_courant_28_januari_1957-nl-77cbb80c-e045-4902-92c8-d5a3eabd3ce8.html

Date de dernière mise à jour: 19/10/2023

Laat einde van een vakantie

Nu in Brussel de afgelopen dagen zes ministers hebben onderhandeld over een onderwerp waaraan, vooral de afgelopen weken de pers — in Nederland en ook in de vijf andere betrokken landen — heel wat discussies heeft gewijd, constateren we nog een feit: morgen is het kerstreces van de Tweede Kamer ten einde. Het feit van de discussies in de pers en de onderhandelingen te Brussel en dat van de hervatting van het werk der Tweede Kamer beziende, voelen wij de neiging in ons opkomen ten aanzien van het laatste te verzuchten: eindelijk! Die verzuchting klinkt nog wat luider nu blijkbaar te Brussel Nederland er een beetje de schuld van krijgt dat het daar met Euratom en de Gemeenschappelijke markt niet zo vlot liep als velen wel hadden gewenst. Het zou niet vreemd en wel nuttig zijn geweest als de Tweede Kamer zich de afgelopen maand eens met de nu te Brussel behandelde zaken had beziggehouden. Zeker, er is incidenteel in de weken voor Kerstmis — in de debatten over de begrotingen van buitenlandse -zaken en van economische zaken — incidenteel al wel een en ander gezegd over de Europese integratie. Maar deze materie is voortdurend in beweging en in december was niet te voorzien welke omstandigheden een ministersconferentie van eind januari zouden beheersen.

Tegen een Kamerdebat hangende internationaal overleg wordt wel — en vaak terecht — aangevoerd, dat men een minister in onderhandelingspositie niet in openbare discussies moet betrekken. De waarde van dit argument erkennen wij. Dit neemt niet weg dat, juist nu de openbare mening zo'n levendige belangstelling heeft getoond, er in dit geval alle aanleiding was geweest voor een Kamerdebat in de loop van januari. Het Nederlandse volk had wel eens willen en mogen horen hoe zijn vertegenwoordiging over de zaken dacht. Dit had in een openbare discussie tot uiting kunnen komen zonder dat men daarmee de minister van buitenlandse zaken had hoeven te dwingen alle kaarten op tafel te leggen, die hij de afgelopen dagen te Brussel heeft gehanteerd.

Volgens onze inlichtingen is er wel in de beslotenheid van Kamercommissies over de actuele integratieproblemen gesproken. Dat is nuttig, maar er was alle aanleiding tot openbaarheid; en er was blijkbaar bij het publiek behoefte aan openbaarheid.

Het is niet onze bedoeling, aanmerking te maken op de ijver van de Kamerleden, vooral wat betreft de Kamerleden die aan het overleg in de commissies hebben deelgenomen. De dames en heren hadden bovendien nog wel meer om handen. Zij hebben niet stilgezeten. Wel moet het ons van het hart, dat de Kamer als geheel meer begrip had moeten tonen voor hetgeen het volk dat zij vertegenwoordigt van haar verwacht.

De onderhandelingen te Brussel zijn intussen niet ten einde. Er komt nog meer ministerieel overleg over de integratie van West-Europa. Naar het zich laat aanzien zal dat alles zich op korte termijn afspelen. De Kamer zal nu in elk geval bij de hervatting van maat openbare werkzaamheden dienen na te gaan, hoe zij alsnog — dus ook op korte termijn — tot een openbaar gesprek kan komen. Zij heeft nog heel wat werk voor de boeg; zo moeten nog enige begrotingshoofdstukken worden behandeld. Wij zouden ons kunnen voorstellen, dat wij het bezwaar te horen krijgen: „geen tijd”. Dat zou er enerzijds op kunnen wijzen, dat het onder de gegeven omstandigheden ook met het oog op tijdschema's beter was geweest, het kerstreces korter dan gewoonlijk te laten duren; anderzijds zal men desnoods wat geforceerde dagmarsen moeten gaan maken. Begrotingshoofdstukken en wetgevend werk zijn belangrijk. Maar de Europese problemen zijn dat zeker niet minder.

Er schijnt een plan te zijn om tegen maart a.s. een Europees debat in de Tweede Kamer te beleggen. Dat is dan het debat, waarvan aanvankelijk het gerucht ging dat het zich in januari of februari zou afspelen, en wel in een verenigde vergadering van Eerste en Tweede Kamer. De verslagen van de Nederlandse delegaties in Europese parlementaire vergaderingen zouden de grondslag voor dit debat vormen. Het plannetje van een verenigde vergadering schijnt dit jaar evenwel niet door te gaan. Wel zullen de Kamers, elk in eigen kring, zich over de uitvoerbaarheid en wenselijkheid ervan beraden. Men kan zich afvragen waarom dat niet al eerder is gebeurd; in oktober al heeft het Eerste-Kamerlid mr. Vixseboxse te Straatsburg het bestaan van dit plannetje aan de openbaarheid prijsgegeven. Nu men zo laat ernst gaat maken met het onderzoek naar de wenselijkheid, meent men zich genoodzaakt te zien slechts te denken aan uitvoering van dat plannetje in

1958. Jammer!

En wat nu het Europese debat in de Tweede Kamer, tegen maart a.s. te beleggen, betreft: het is prachtig als men dan in het bijzonder over de zaken van de Raad van Europa, de Westeuropese Unie en de E.G.K.S. gaat spreken. Maar de actuele integratieproblemen, de onderhandelingen te Brussel en wat daarmee samenhangt, zullen eerder, en wel heel gauw, in de Tweede Kamer aan de orde moeten worden gesteld.